

Bosnia și Herțegovina: adevărata „dictatură a proletariatului”

Creiereală

2014

În timp ce ochii și urechile sunt către Ucraina, într-o țară mică din Balcani se întâmplă ceva foarte interesant. În orașul Tuzla muncitorii de la mai multe fabrici au protestat împotriva privatizării locurilor lor de muncă.

După doar câteva zile, li s-au alăturat șomerii, studenții și alți cetățeni ai acestui oraș cu o tradiție puternică de stângă și pentru ceea ce reprezintă clasa muncitoare.

Protestul crește în intensitate, este trimisă poliția și urmează câteva zile de lupte de stradă. Încetul cu încetul, acest spirit de rebeliune se extinde în zeci de alte localități din Bosnia. Posteste de solidarizare în Serbia și Croația. Protestatarii dau foc mai multor clădiri guvernamentale. Statul se panichează, la fel și cele din jur, speriate că s-ar putea extinde peste granițe.

Guvernele locale/cantonale încep să demisioneze. Unul după altul, așa numiții reprezentanți ai poporului își dau seama că nu mai sunt bineveniți.

Oamenii din Tuzla se decid să organizeze plenare (adunări populare). În Teatrului Național. Oricine este binevenit, mai puțin naționaliștii, membrii partidelor sau a (fostelor)guverne.

Dar care este rolul acestor plenare?

Plenarele sunt exemplul perfect că democrația directă, socialismul adevărat funcționează. În cadrul acestor întâlniri zilnice, oamenii care se adună discută despre problemele reale pe care le are comunitatea, se caută cauzele, se găsesc soluții, iar acestea sunt transmise către guvernele de tranziție, cu specificarea „faceți asta că de nu...”

Noile guverne își pierd pe zi ce trece din puteri. De aceea se cheamă „guverne de tranziție”. Dorința oamenilor este scăderea puterii statului și creșterea puterii populare, iar faptul că deciziile sunt luate de către oameni prin prisma plenarelor, fără existența unui partid unic, sau a vre-unei structuri instituționale, ci prin voința populară, face ca cel puțin în Tuzla să se fi instituit dictatura proletariatului. Adevărata dictatură a proletariatului, când oamenii sunt mai presus de guvern, stat, instituții, partide.

De ce este așa de important ceea ce se întâmplă în Bosnia? Față de Ucraina, unde partidele din opoziție sunt finanțate din străinătate, care, la rândul lor finanțează milițiile, paramilitarii și protestele din stradă, făcând ca totul să fie o organizare ierarhică tipică; dar în Bosnia, muncitorii, șomerii, studenții, cetățenii s-au organizat singuri, fără nici un fel de ajutor. În Ucraina, victoria aparține partidelor, fie ele din opoziție sau de la guvernare, ceea ce va duce la un lung război de uzură în care oamenii simpli sunt prinși la mijloc și au cel mai mult de pierdut.

În Bosnia, victoria aparține oamenilor simpli, care au reușit să-și impună voința. Iar această voință este una total anti-naționalistă, anti-partinică, anti-sistemică. Prin ceea ce fac ei, își recapătă puterile politice, deciziile depind de ei și sunt pentru ei. Cu toții au doar de câștigat.

Drept concluzie: „revoluția” nu este ceea ce este făcut brusc și de forțe instituționalizate precum partidele. Revoluția este atunci când oamenii își impun voința față de Stat, Capital, Biserică prin niște mecanisme simple, neinstituționalizate, iar ei sunt conștienți că revoluția nu este gata. Până la final mai sunt multe de făcut.

Biblioteca Anarhistă

Creiereală
Bosnia și Herțegovina: adevărata „dictatură a proletariatului”
2014

Creiereală #2

ro.theanarchistlibrary.org